

Arrest

nr. 280 838 van 25 november 2022
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN**

tegen:

de stad ANTWERPEN, vertegenwoordigd door de Burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 8 augustus 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van Antwerpen van 5 juli 2022 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 9 augustus 2022 met refertenummer X.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. BUYLE, die *loco* advocaat M. DAL verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 17 maart 2022 dient verzoeker een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in bij de stad Antwerpen, in functie van zijn echtgenote J. E. A.

Op 5 juli 2022 neemt de gemachtigde van de burgemeester een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan verzoeker ter kennis gebracht per aangetekende brief. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten In uitvoering van artikel 52, § 3 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 17/03/2022 werd ingediend door:

Naam: B. (...)

Voornaam: M. (...)

Nationaliteit: Marokko

Geboortedatum: (...) 1982

Geboorteplaats: (...), Marokko

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te : (...)

om de volgende reden geweigerd:

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/ zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan 3 maanden als familielid van een burger van de Unie: heeft de gevraagde documenten niet voorgelegd, namelijk bewijs ziektekostenverzekering geldig in België voor Belg en familie”.

Op 30 september 2022 dient verzoeker opnieuw een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in bij de stad Antwerpen, wederom in functie van zijn echtgenote. Hij wordt in het bezit gesteld van een bijlage 19ter.

2. Over de rechtspleging

2.1 Artikel 39/72, §1 samen gelezen met artikel 39/81, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) schrijven voor dat verweerder binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij hij een nota met opmerkingen kan voegen. Op 19 augustus 2022 heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verweerder in kennis gesteld van het beroep. De laatst nuttige dag om de nota en het administratief dossier in te dienen was bijgevolg 29 augustus 2022. Op 27 oktober 2022 maakt verweerder het administratief dossier en een nota met opmerkingen over aan de Raad. De nota en het administratief dossier zijn dus manifest laattijdig ingediend.

Het is de partijen wel toegestaan om nieuwe feiten, die een invloed kunnen hebben op de ontvankelijkheid en/of de gegrondheid van het beroep, aan de Raad ter kennis te brengen. In zoverre de door verweerder neergelegde nota met opmerkingen op dergelijke feiten betrekking heeft, kan ze dan ook bij de zaak worden betrokken (cf. RvS 19 januari 2016, nr. 233.527).

Artikel 39/59, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt verder dat wanneer verweerder het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurde, de door verzoeker vermelde feiten als bewezen worden geacht tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

2.2 Verzoeker heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat hij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid. De Raad doet uitspraak op basis van de middelen uiteengezet in het inleidend verzoekschrift en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de vreemdelingenwet.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (cf. Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT

en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en geoorloofd zijn (cf. RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij zijn beroep, volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien een concreet voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het beroep en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Uit de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt dat verzoeker op 30 september 2022 een nieuwe aanvraag heeft ingediend voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van dezelfde Belgische referentiepersoon. Verzoeker betwist dit niet. Door het opnieuw indienen van een aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie in functie van dezelfde Belgische referentiepersoon, heeft verzoeker uitdrukkelijk zijn wil te kennen gegeven om zijn verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan verweerder teneinde deze ervan te overtuigen zijn standpunt, dat hij heeft geuit naar aanleiding van een eerdere aanvraag, te wijzigen. De vernietiging van de bestreden beslissing kan slechts tot gevolg hebben dat verweerder een nieuw standpunt moet innemen over de verblijfsaanvraag van verzoeker. Verweerder is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen, gelet op het feit dat hij andermaal door verzoeker werd gevat en hij zich opnieuw over deze aanvraag moet uitspreken. Overeenkomstig artikel 40 *juncto* artikel 42, eerste lid van de vreemdelingenwet en artikel 52, §4, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dient verweerder immers over de aanvraag van 30 september 2022 te beslissen binnen een vervaltermijn van zes maanden. Er dient *in casu* dan ook te worden geconcludeerd dat het indienen van een tweede aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie aldus een gewijzigde omstandigheid inhoudt waardoor de eventuele nietigverklaring van de initiële weigeringsbeslissing geen bijkomend nut meer kan verschaffen en verzoeker niet langer doet blijken van het vereiste actueel belang (cf. in dezelfde zin: RvS 4 april 2003, nr. 117.943, RvS 14 november 2006, nr. 164.727).

Het beroep is dan ook onontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig november tweeduizend tweeëntwintig door:

Mevr. N. MOONEN,
Dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN